

dreier sig om en af de forøvrigt mangfoldige lobbestemte Revisionslove, som ere forefrevne. Altsaa denne Oplysning havde vi i og for sig ikke fornøden. Men den høitærede Minister søiede en Ting til, og jeg formoder, at deri skulde egentlig Regjeringens Svar være indeholdt, og det var dette, at naar denne Revision ikke gennemføres i Aar, altsaa henlægges ved den motiverede Dagsorden, vil Følgen være, at dette Revisionsforslag bliver at forelægge til næste Aar igjen, og han søiede til, at denne Beslutning vil ingen anden Virkning have. Jeg veed altsaa ikke, om det er ret opfattet, naar jeg i disse Ord ser Regjeringens Svar paa det af mig stillede Forslag; er det saaledes, ønsker jeg det yderligere bekræftet og yderligere slaaet fast; thi da staar det for mig som Illustration til den Betragtning, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at det er Regjeringen ganske ligegyldigt, hvorledes det gaar dens forelagte Forslag; blive de ikke vedtagne i en Samling, forelægges de i den næste, og noget andet Resultat, nogen anden Virkning af denne Forsamlings Beslutning vil ikke komme til at foreligge. Er det altsaa Regjeringens Svar paa vort Forslag? Den høitærede Indenrigsminister søiede saa til, idet han hævdede sig til en vis Indignationens Tone, da han nævnte det Ord: Storpolitik, at Storpolitik var noget, som denne Regjering og altsaa han som Medlem af den ikke beskæftigede sig med, hvorfor den ikke deltog i Forhandlingerne derom. Hvad er Meningen med dette Ord Storpolitik? Ved Storpolitik forstaaes der nu ikke Andet end simpelthen Spørgsmaalet og Forstaaelsen af vor Forfatning; den er bleven draget i Tvivl, og Tvivlen derom beskæftiger alle danske Mænd, være sig af hvilket som helst Parti; og nu staar vor nuværende Regjering og stiller sig paa det Stændpunkt: Det Spørgsmaal, som beskæftiger hele det danske Folk i dette Øieblik, det er os ganske uvedkommende, det blande vi os ikke i, vi deltag ikke i Diskussionen til Løsning deraf. Det er en forklarende Illustration til den Maade, hvorpaa Regjeringen opfatter sit Ansvar. Den har det Ansvar at lede vore Forhandlinger i Stort som i Smaat, men først og fremmest at lede vore Forhandlinger til Løsning af det vigtigste, mest gennemgribende Spørgsmaal, som kommer frem, og det turde dog vel være Spørgsmaalet om Opfattelsen af selve Meningen med vor Forfatning. Idet jeg altsaa i Regjeringens Svar kun ser et yderligere Vidnesbyrd om, at den befinder sig i en anden Sære, det

vil sige i en anden Sal, paa et andet Sted end vi, hvor Spørgsmaal og Svar overhovedet lyde saaledes, at de ikke have Betingelserne for at kunne blive forstaaede, altsaa et Vidnesbyrd om den umaadelig fjerne Afstand, hvori Regjeringen overhovedet befinder sig i sin Fornemhed overfor denne Forsamling, skal jeg foreløbig lade det blive derved, idet jeg afventer Svar paa, om denne Forstaaelse af Regjeringens Stilling er rigtig.

Flere ærede Medlemmer, navnlig af de nyvalgte Medlemmer, hvoraf dog nogle ikke just kunne kaldes unge, have taget Ordet under denne Forhandling, Nogle for at slutte sig til det af mig stillede Forslag, Andre for at forbeholde sig at stemme derimod, medens de forøvrigt have udtalt, at de vel kunde forstaa den Opfattelse, hvorfra vi ere gaaede ud, og de Bevæggrunde, der have ført os til at maatte følge den Politik, vi anbefale, men at de ikke selv ville deltage deri, fordi det, som de ærede Medlemmer for Randers Amts 2den Valgkreds (Bluhme) og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) have udtalt, vilde være rigtigere og hensigtsmæssigere for Viemebet at optage en Detailforhandling om de enkelte foreliggende Sager, vedtage Forslagene, saaledes som vi maatte ønske det, lade dem gaa deres Gang og oppebie, hvad Virkninger det maatte faae. Jeg tager disse Udtalelser fra de ærede Medlemmer som Vidnesbyrd om een Ting, og det er det, at de ikke have været med i den lange Arrætkes Forhandlinger, som vi Andre have deltaget i under dette Ministerium. Jeg kan vanffelig tvivle om, at dersom ærede Medlemmer i den Henseende havde faaet samme Erfaring Aar efter Aar, som vi have indhentet, vilde de ikke nu kunne tage Ordet for at følge en Vej, som ikke alene har stillet og stiller sig for os som i høi Grad ufrugtbar, men endogsaa som stadelig for selve Sagerne og de Interesser, der er Spørgsmaal om. Det ærede Medlem for Frederiksberg brugte i sin Tale en Ytring, som jeg er ligefrem nødt til at imødegaa med nogle faa Ord. Han drog nemlig i Tvivl, om den Fremgangsmaade, vi benytte, kan siges at stemme overens med Grundlovens Aand; han tvivlede ikke et Øieblik om, at den var i Overensstemmelse med Grundlovens Ord, men han vilde sætte et stort Spørgsmaalsteget ved, om den kunde siges at stemme overens med Grundlovens Aand. Naar det ærede Medlem henvendte disse Ord til os, maa det ærede Medlem erindre, at den Tilstand, hvori vi nu befinde os, er i den Grad stridende imod Grundlovens Forudsætninger og dens Aand, at vi